

kunst

Terje Storli er samler av offergaver og har omtrent 1.000 av dem hjemme. På utstillingen vises omtrent 450.

han vil finne noen svar etter hvert.

Det gamle. – *Hvorfor begynte du å samle på offergaver?*

– Det er omtrent 20 år siden, og var helt tilfeldig. Jeg var ute og gikk en tidlig morgen i en liten gresk landsby der jeg ferierte. Gatene var tomme og bare en eneste butikk var åpen. Utenfor sto det en kurv med noen rare små metallrelieffer i.

Jeg ante ikke hva det var, men skjønte at de var gamle, og det er jeg svak for. Jo eldre, desto bedre! Etter hvert har jeg lært mye om hva dette har vært og fortsatt er mange steder i verden der den katolske og ortodokse kirke står sterkt.

– *Er det en religiøs dimensjon i denne utstillingen for deg?*

– Jeg er oppdratt til å være nysgjerrig og åpen, og jeg fornekter ikke at det finnes en gud-

dom. For meg er det et poeng å fokusere på det allmenntjenkelige, og på det interessante ved denne urgamle skikken av en kriserite som vi ikke tilater oss lenger her i vårt protestantiske land. Og så er det spennende med sammenstillingen mot verkene av samtidskunstnerne som deltar her.

Riktig ramme. – *Hvordan valgte du ut kunstnerne?*

– Jeg visste noe om hvem som kunne ha noe interessant å bidra med i denne sammenhengen. Disse inviterte jeg hjem til en kveld med spansk parmaskinke og rødvin. Ut fra samtalen den kvelden, vokste planene fram. Men det har vært fem år med jevnlig kontakt, brev, møter og samlinger, sier Terje Storli.

Arbeidet med å finne et godt sted å ha utstillingen, er et kappittel for seg. Ingen av de store galleriene i Oslo ville ha den, men det er han fornøyd med nå. For i Domkirkeruinene på Hamar passer den veldig godt, og har den rette kirkelige ramme. Siden skal den også vises i Erkebispegården i Trondheim.

– En utstilling av offergavene passer godt i kirken. Vi har allerede en slik på museet vårt, en «Djvelens finger» som ble funnet i en sprekk i nordveggen her, forteller lederen for Hedmarksmuseet, Tor Sæther.

offergaver?

– Jeg har aldri praktisert bruken av det. Men forbudet mot offergavene må sees i sammenheng med hele den ikonoklastiske historien og redselen for bilder i religiøs sammenheng. Men alle vet at billedgjøringen av kris-

tendommen – og musikk – er et av de aller viktigste elementene i praktiseringen av kristen tro. Tenk bare på hva Caravaggio har betydd med sine malerier! Han har hatt større betydning for kirken enn 15 paver, sier Kjell Torriset.

Vårt Land Kjell Torriset stiller ut verket *The Service*.

Den vandrende «Kafé Barbara» har kommet fram til Strandlykkja og har fått god kontakt med Eli og Bjørn Fallet. Kafeen består av Gunnhild Bakke, Barbara Czapan og Annabeth Kolstø.

Kafé på tur

Marianne Lystrup,
Strandlykkja

ml@vl.no

22 310 436

En vandrende kafé er på vei til utstillingen i Domkirkeruinene. I spesialsydd drakter har tre kunstnere vandret fra Oslo til Hamar. Deres kunstverk heter *Kafé Barbara*.

I ei uke har de vært på vei når de sårbente kan gå inn i utstillingen Tama – Offergaver og kriserite. Hele kafeen er integrert i klærne deres: Termosen med kaffe er spent fast på ryggen til Gunnhild Bakke, og alt de ellers trenger av pappbegre, samt toaletsaker, regntøy og andre nødvendigheter er plassert i lommer rundt omkring.

God kontakt. Vi møtte dem på Strandlykkja før de la i vei på nest siste etappe. Alle tre var storlig fornøyd, til tross for noen gnagsår her og der. Gangfarten hadde gitt dem god kontakt med mange folk underveis, ikke minst på Strandlykkja, der de hadde fått høre om dramatiske planer for rasering av gamle, verneverdige gårdsbruk for at ny firefelts motorvei skal kunne ruller ut.

Ut av tid og rom. – *Fin tur, men hva er det som gjør Kafé Barbara til kunst?*

– Når vi går, rykkes bevisstheten vår, og vårt nærvær kan vekke drømmer i folk vi møter, sier Annabeth Kolstø.

– Å gå sammen med gode kolleger er inspirerende, sier

I ei uke har Kafé Barbara vært på vei når de sårbente kan gå inn i utstillingen Tama – Offergaver og kriserite.

Barbara Czapan.

– Jeg vil ikke begi meg inn på å definere kunst, men det er noe med at vi går ut av kultur, tid og rom når vi tar på oss disse draktene og beveger oss så langsomt av sted ved siden av motorveien. Det er det universelle, åpne som er grunnlaget for kunst. Vi søker den for å ha tilgang til en viss type frihet. Både kunst og religion handler om det irrasjonelle. Vi søker tro fremfor rasjonalitet, vil gjøre bruk av det tilsynelatende meningsløse – slike ting, sier Gunnhild Bakke.

Når de kommer fram til Hamar, skal kunstverket manifestere seg i utstillingslokalet med et banner, samt montering av draktene de har gått med. Og Hamar er bare første stopp på veien for de tre kunstnerne. Resten av verden står for tur.

KAMERUN - Misjon og safari

20. februar - 7. mars 2010

Reiseleder: Jan Erik Askjer

Kamerun er et av de mest kulturelt, geografisk og språklig varierte landene på det afrikanske kontinentet, vi kaller det gjerne et Afrika i miniatyr.

På denne reisen med misjonær Jan Erik Askjer som reiseleder, skal vi få oppleve store deler av landet. Vi begynner i Garoua helt nord i Kamerun, og reiser til Ngaoundéré langs den samme ruta som de første NMS misjonærene tok i 1925. Langs ruta stopper vi på misjonsstasjonen i Mbe, og besøker både landsbyer og flodhester. I selve Ngaoundéré står NMS sitt arbeid i fokus. Millenniumskirken, sykehuset og Collège Protestant er bare noe av det vi får se.

Vi har avtalt bibeltimer med lokale prester, møte med bl.a. kvinner for kristus, Lamidoen (Kongen) i Ngaoundéré og de norske misjonærene. Videre blir det safaritur med overnatting i nasjonalparken Boubou Ndjida. Turen avsluttes med togtur sørover, til Kribi helt ute ved kysten. Her blir det gode dager på stranden, og muligheter for fine utflukter.

info@ravinala.no
telefon 51 51 61 4
www.ravinala.no

Ravinala
reiser med mening

